

Ἑλλάδος, διότι τοῦ ἐγγράφου τούτου συγγραφεὶς ὑποθέτω αὐτὸν τὸν σεμνὸν ἐπικριτὴν μου, ὅστις δι-
τέλει τότε Ἰπουργὸς τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν Ἐξωτε-
ρικῶν αὐτῆς Σχέσεων. Λογίζομαι ἄρα εὐτυχὴς ὅτι
τῆς ἐπιδοκιμασίας τοιοῦτου ἐτυχὸν ἀνδρὸς, παρ' οὗ

καὶ πολλὰ ἴσως ἤθελον μάθει καλὰ, ἅπερ με ιστορι-
κῶς διέφυγον, ἐὰν ἐπεχείροι πλατυτέραν κρίσιν τῆς
εἰσαγωγῆς τοῦ βιβλίου μου.

Ἀθήνησι τῇ 4 Ἰανουαρίου 1864.

Ν. Ι. ΣΑΡΙΠΟΛΟΣ.

Βρύσις καὶ ὑδρευόμενοι ἐν Ἀθήναις.

ΟΛΙΓΑ ΤΙΝΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

— 000 —

Ὅτι μεταξὺ τῶν ἀενάων μεταβολῶν καὶ ἀλλοιώ-
σεων σώζονται τὰ ἴχνη τῶν ἀπαξ ὑπαρχάντων, αὐ-
θεμίᾳ ἀμφιβολία· ἀναντίρρητον δὲ τοῦτο ὡς πρὸς
τὰ ἥθη, τὰ ἔθιμα, τὰς σχέσεις καὶ τὰς προλήψεις
τῶν λαῶν. Ἡ χριστιανικὴ, παραδείγματος χάριν,
θρησκεία καταλύσασα τὴν θρησκείαν τῆς Ἑλλάδος
καὶ τῆς Ῥώμης, παρεδέχθη, εἰ καὶ μετὰ τροποποιή-
σεων, πολλά· ἐξῆς ἐκείνης, οἷον τὸ ἄσμα, τὸ ἐνδυμα-
τῶν ἱερῶν, καὶ ἄλλας τελετάς. Ὅσοι δὲ ναοὶ δὲν κα-
τεστράφησαν ἐγένοντο χριστιανικαὶ ἐκκλησίαι. Εἰς
τὰς ἀγροτικάς πρὸ πάντων κοινωνίας τὰ ἀρχαῖα ἔ-
θιμα διαμέναν σταθερώτερα· εἰς τὸ Ῥοδόμαγον τῆς

Γαλλίας (Rouen) κατὰ τὴν ὁγδόην ἑκατονταετηρίδα
ἀπὸ Χριστοῦ, ἐθυσίαζον ἔτι εἰς τὴν Ἀφροδίτην.

Ἡ νεωτέρα Ἑλλὰς, καὶ τοὶ πολλὰκις καὶ ἐνθέρμω
συκοφαντηθεῖσα, εἶναι ὅμως ἀξία μελέτης· ἡ πλου-
σία καὶ γλυκεῖα αὐτῆς γλῶσσx, ἐπὶ πολὺν χρόνον
μολυνθεῖσα δι' ἀκαθάρτων μιγμάτων, καθαρίζεται
ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἀναλαμβάνει τὴν ἀρχαίαν ἀπλό-
τητα, ὀρθότητα καὶ καλλονήν. Πρὸ πάντων ὅμως
εἰς τὰ τῆς θρησκείας εὐρίσκεις ἀπείρους σχέσεις πρὸς
τὸν ἀρχαῖον βίον τῶν Ἑλλήνων.

α Ἦτο ἴδιον τοῦ Ἑλληνικοῦ πολυθεϊσμοῦ, λέγεις
τις τῶν φιλελλήνων, τὸ νὰ προσωποποιῇ ὅλα τὰ
φαινόμενα, ὅλας τὰς δυνάμεις τῆς οἰκουμένης, καὶ
ν' ἀποδίδῃ εἰς τὰ ὀνικά ἀντικείμενα πνεῦμα συντη-
ρήσεως καὶ προστασίας ὡς ἐν αὐτοῖς ὑπάρχον. Ἰδοὺ
διατί πᾶσα ὁρὴ εἶχε καὶ ἀμαδρυάδα, πᾶς ποτα-
μὸς θεόν, πᾶσα πηγὴ νηριτῖδα, καὶ πᾶς τόπος ἰδίαν
τινα θεότητα. Ναὶ μὲν οἱ νεώτεροι ἐλησιμόνησαν τὰ
ὀνόματα τῶν θεοτήτων τούτων, ἀντ' αὐτῶν ὅμως